

Szegedi Ítéltábla

Az ügy száma:

Gf.III.30.011/2022/6. szám

A felperes:

felperes neve Kft. (felperes székhelye)

A felperes meghatalmazott jogi képviselői:

Borzán Ügyvédi Iroda (ügyintéző: dr. Borzán Tibor ügyvéd; ügyvédi iroda címe)

Geri Ügyvédi Iroda (ügyintéző: dr. Geri Zoltán ügyvéd, ügyvédi iroda címe)

Az alperes:

alperes neve Kft. „v.a.” (alperes székhelye.)

Az alperes meghatalmazott jogi képviselője:

Vörös József Ügyvédi Iroda (ügyintéző: dr. Vörös József ügyvéd; ügyvédi iroda címe)

A per tárgya:

Bérleti szerződésből eredő követelés érvényesítése

Az elsőfokú bíróság neve és a határozatának a száma:

Szegedi Törvényszék 7.G.40.030/2020/47.

A fellebbezést benyújtó fél és a fellebbezés sorszáma:

Az alperes 7.G.40.030/2020/49. szám

R É S Z Í T É L E T

Az ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletének az 1 900 000 (egymillió-kilencszázezer) forint összegű használati díj megfizetésére vonatkozó rendelkezését helybenhagyja, míg ezt meghaladóan az elsőfokú bíróság ítéletét – az elsőfokú perköltségre és illetékre is kiterjedően – hatályon kívül helyezi és ebben a körben az elsőfokú bíróságot új eljárásra és új határozat hozatalára utasítja.

Kötelezi az alperest, hogy 15 nap alatt fizessen meg a felperesnek 30 000 (harmincezer) forint másodfokú perköltséget.

A hatályon kívül helyezett rendelkezés kapcsán a felperes másodfokú perköltségét 970 000 (kilencszázhetvenezer) forintban, az alperesét 3 695 000 (hárommillió-hatszázkilencvenötezer) forintban állapítja meg.

A részítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

A tényállás

[1] Az alperes közbeszerzési eljárás keretében ajánlatot kért 50 db használt elővárosi és regionális menetrendi feladatok ellátására alkalmas autóbusz beszerzésére bérleti szerződéssel. A közbeszerzési eljárásban a nyerte ajánlatot a felperes tette, amely alapján felek között 2018. március 29. napján bérleti szerződés jött létre, amelynek tárgyát 50 db használt autóbusz típusa típusú autóbusz képezte.

[2] A felek a bérleti szerződés időtartamát 20 hónapban határozták meg azzal, hogy az alperes egyoldalú nyilatkozatával az időtartam legfeljebb 2019. december 31. napjáig meghosszabbítható. A havi bérleti díj összegét – autóbuszonként – nettó 950 000 forintban, összesen 47 500 000 forintban állapították meg.

[3] A bérleti szerződés 2.8. pontja értelmében a bérlő köteles a szerződés lejártát követően legkésőbb 15 napon belül az érintett autóbuszokat bérbeadónak visszaadni, a bérlet időtartamával és a futott teljesítménnyel arányos elhasználódott műszaki állapotban.

A bérleti szerződés 3.5. pontja alapján a bérlő szolgáltatási díjfizetési kötelezettségét nem érinti, ha az autóbuszokat nem használja, nem használhatja, kivéve a 2.8. pontban foglaltakat, továbbá ha ez a bérbeadónak felróható okból következik be.

A bérleti szerződés 3.6. pontja azt tartalmazza, hogy a bérlő viseli az autóbuszok üzemben tartásával, használatával kapcsolatos összes, közvetlenül vagy közvetetten felmerülő kiadást:

- birtoklással összefüggő költségeket (védelmi berendezés költsége),
- biztosítások díjait, saját kár összegét,
- karbantartásával, üzemben tartásával és használatával kapcsolatos minden költséget (mint például átvizsgálási, karbantartási és javítási díjak, pótalkatrészek költségei, hatósági költség, bírságok, adók), kivéve: üzembe helyezéssel és az érvényes forgalmi okmányokkal összefüggő költségek
- a szerződés megkötésekor még nem ismert, üzemeltetéshez kapcsolódó költségeket (különösen új adók vagy illetékek).

A bérleti szerződés 3.7. pontjában rögzítették, hogy az autóbuszok használata során keletkezhetnek olyan rendkívüli, kiemelkedően magas javítási, helyreállítási költségek tekintetében, amelyek nem tartoznak a szokásos karbantartási, javítási események körébe (például fődarabok felújítási igénye, fődarab csere stb.). Ilyenkor megvizsgálják a költségráfordítás indokoltságát, gazdaságosságát és együtt döntenek a javításról, annak módjától és a költségek viseléséről (annak megosztásáról).

A bérleti szerződés 3.9. pontja szerint a bérlő viseli a bérelt autóbuszok ellopásának, elvesztésének, teljes vagy részleges megrongálódásának kockázatát, és saját hatáskörben döntött arról, a bérelt eszközökre köt-e CASCO biztosítást, vagy sem. A bérlőt továbbá teljes anyagi felelősség terheli azokra a káreseményekre, amelyekre a CASCO biztosítás fedezetet nyújtana, illetve amelyeket a biztosítási szerződés kizár a biztosítási védelemből. A bérlő köteles ezekben az esetekben a bérelt autóbuszokat teljes egészében a saját költségére a káreseményt megelőző állapotnak megfelelően helyreállítani.

[4] Az alperes az autóbuszokat 2018. április 19. napján vette birtokba, amely során műszaki állapotfelmérés nem történt, ugyanakkor az autóbuszokról külső fényképfelvételek készültek.

[5] A bérleti időszak végén 49 autóbusz átadás-átvételére a 2019. november 4. napja és december 17. napja közötti időszakban került sor akként, hogy részletes műszaki állapotfelmérési jegyzőkönyvet vettek fel, amelyben rögzítették az átadáskor tapasztalt műszaki állapotot. Az alperes képviselőjében személy 1 neve járt el.

A műszaki állapotfelmérési jegyzőkönyvek alapján a B... Kft. a javítások elvégzésére 59 861 000 forint összegű árajánlatot adott.

[6] A ...-... forgalmi rendszámú autóbusz – a vezető hibájából – 2019. szeptember 5. napján balesetet okozott, amely következtében javításra szorult. Az alperes a B... Kft.-től rendelte meg a javítást, azonban a káreseményről felvett jegyzőkönyv hiányában a javítás elhúzódt. Az alperes az autóbuszt 2020. február 15. napján adta a felperes birtokába.

[7] Az alperes 2020. január 1. napjától kezdődően végelszámolás alatt áll. A felperes az alperes végelszámolási eljárásában 59 861 000 forint kártérítés és 1 900 000 forint használati díj iránt a hitelezői igényét bejelentette, azonban a végelszámoló a felperes követelését vitatta.

A felperes keresete és az alperes védekezése

[8] A felperes módosított keresetében kérte, hogy a bíróság kötelezze az alperest 59 861 000 forint kártérítés és 1 900 000 forint használati díj megfizetésére. Előadta, az alperessel közbeszerzési eljárást követően bérleti szerződést kötött, amelynek tárgya 50 használt, elővárosi és regionális menetrendi feladatok ellátására alkalmas autóbusz volt. A szerződés 3.6. pontja értelmében az alperes köteles volt az autóbuszok üzemben tartásával és használatával kapcsolatos összes közvetlenül, vagy közvetetten felmerült kiadás, így az autóbuszok karbantartásával, üzemben tartásával és használatával kapcsolatos minden költség viselésére. A határozott idő lejártát követően visszaszolgáltatott autóbuszokban olyan hibák és hiányosságok keletkeztek, amelyek a karbantartással és az üzemben tartással kapcsolatos alperesi kötelezettségek elmulasztásából, azaz az alperes szerződésszegéséből erednek. Álláspontja szerint ezért a Polgári Törvénykönyvről szóló 2013. évi V. törvény (Ptk.) 6:142. §-a és 6:143. § (1) bekezdése alapján az alperes köteles megtéríteni a szolgáltatás tárgyában keletkezett, a javítási költségből álló kárt. Az egyes autóbuszokban keletkezett kártételeket és az azokhoz kapcsolódó javítási költségek összegét részletezve a keresetlevele F/3. szám alatti mellékletében jelölte meg.

A használati díj követelés kapcsán hivatkozott arra, hogy az alperes a határozott időtartam lejártát, azaz 2019. november 27. napját követően a ...-... forgalmi rendszámú autóbuszt késedelmesen, 2020. március 26. napján adta vissza. Ezen igény alapjaként vagylagosan, látszólagos tárgyi keresethalmazatként előterjesztve egyrészt a Ptk. 6:341. § (3) bekezdését, másrészt a bérleti szerződés 3.5. pontját jelölte meg. Érvelése szerint a Ptk. 6:341. § (3) bekezdés alkalmazásakor a bérlet dolog bármely okból való visszaszolgáltatásának hiánya a dolog jogosulatlan visszatartását jelenti, így az alperes köteles bérleti díjat fizetni. A visszaadás hiányában pedig az alperes jogalap nélkül birtokolta a bérleti szerződést megszűnését követően az autóbuszt, amely miatt a bérleti díjjal megegyező mértékű használati díjat köteles fizetni, amint azt a szerződésben is vállalta.

[9] Az alperes ellenkérelme a kereset elutasítására irányult. Vitatta, hogy az autóbuszok visszaszolgáltatását követően felmerült hibák a használattal állnának összefüggésben. Az autóbuszok futásteljesítménye ugyanis meghaladta a közbeszerzési kiírásban meghatározott 700.000 km-t, és a bérleti szerződés időtartama alatt a javítási

munkákat elvégezte. Utalt arra, a rendeltetésszerű használattal együtt járó meghibásodásokon túlmenő olyan rendkívüli hibák is keletkeztek, amelyek költségét a szerződés alapján nem lett volna köteles viselni, azonban a felperes ezek kijavítására nem mutatkozott hajlandónak. Véleménye szerint a bérleti díj feltűnően értékaránytalan, mivel a bérlet időtartamára számított bérleti díj lényegesen meghaladja az autóbuszok értékét. A ...-... forgalmi rendszámú busz visszaadását illetően állította, hibás állapotban felajánlotta a felperesnek annak visszavételét javítás nélkül, azonban ebben a körben a felek között megállapodás nem jött létre. A felperes pedig azért tagadta meg az átvételt, mivel jegyzőkönyv készült a káreseményről.

Az elsőfokú ítélet

[10] Az elsőfokú bíróság ítéletével kötelezte az alperest, hogy fizessen meg a felperesnek 61 761 000 forintot és 4 358 844 forint perköltséget. Kötelezte továbbá az alperest, hogy fizessen meg az államnak 1 500 000 forint eljárási illetéket. Határozatának indokolása szerint az alperesnek a bérleti díj feltűnő értékaránytalansága miatti anyagi jogi kifogását érdemben nem vizsgálta, mivel ezzel összefüggésben az alperes igényt sem beszámítás, sem viszontkereset-levél útján nem érvényesített. Kifejtette, a peres felek a közöttük létrejött megbízási szerződésben a Ptk. 6:335. § (1) bekezdésében foglaltaktól eltértek és el is térhettek tiltó rendelkezés hiányában, amikor a szerződés 3.6. pontjában az alperesre mint bérlőre szigorúbb költségviselési szabályokat határoztak meg. Ez alapján az alperesnek a használat során felmerülő valamennyi javítási költséget viselnie kell. Utalt arra, a szerződés 3.7. pontja lehetőséget biztosított arra az alperesnek, hogy a rendkívüli költségekkel járó javítást, helyreállítást – a felek erre irányuló akaratgyekezése alapján – a felperesre hárítsa, azonban a bérleti időszak alatt ilyen kezdeményezés a részéről nem történt, a felek között ilyen megállapodás nem jött létre. Nem tulajdonított emiatt jelentőséget annak, hogy az alperes az autóbusz flotta egyes járművein a bérlet időszaka alatt milyen javításokat végzett, illetve milyen volt az időközi műszaki állapot. Mellőzte ezért az ezzel összefüggő tanúbizonyítási indítvány teljesítését. Kitért arra, a bérbeadáskor a járművek átvételkor műszaki állapotát a felek nem rögzítették, ez utóbb tanúvallomások alapján sem rekonstruálható, míg a bérlet tárgyainak visszavételkor pontos műszaki állapotfelmérés történt. Miután a nem vitatott felperesi nyilatkozat szerint a járművek visszavételkor műszaki állapotában a szakértői szemléig változás nem következett be, nem találta lényegesnek, hogy a visszavételkor az alperes nevében eljáró személy képviselési jogosultsággal rendelkezett-e.

[11] A magánszakértői véleményt aggálytalannak ítélte, ugyanis a magánszakértő a feleket előzetesen értesítette a helyszíni szemléről, a műszaki következtetései tekintetében a vélemény nem volt homályos, továbbá a perbeli adatokkal nem volt ellentét és helyességéhez nem fért kétség. Rámutatott, a magánszakértő véleményében autóbuszonként tételesen felsorolta a hibajelenségeket, és mindegyik tekintetében az volt a következtetése, hogy az ok a nem megfelelő karbantartás, illetve a javítás hiánya, amelyek elvégzése a szerződés 3.6. pontja értelmében teljeskörűen az alperes mint bérlő kötelezettsége volt. Mellőzte emiatt a tényállásból autóbuszonként a hibajelenségek tételes felsorolását. Mindezek alapján arra a következtetésre jutott, hogy az alperes a bérleti szerződés alapján fennálló kötelezettségeit megszegte a javítási kötelezettség elmulasztásával, ezáltal a felperesnek kárt okozott, amely megtérítésére a Ptk. 6:142. §-a és 143. §-a alapján köteles. A szakértői vélemény költségek meghatározásával összefüggő értékelését mellőzte, mivel az általa kalkulált összes javítási költség meghaladta a felperes által követelt összeget.

[12] A bérleti időszak lejártát követő időre megállapíthatónak találta a szerződés 3.5. pontja alapján a bérleti díj fizetési kötelezettséget, mivel az érintett gépjármű az alperes birtokában maradt. Ezért nem tartotta szükségesnek annak vizsgálatát, hogy a felek között folytak-e és ha igen, milyen tartalmú tárgyalások a gépjármű visszaadása tárgyában, így az ezzel összefüggésben előterjesztett tanúbizonyítási indítványt nem teljesítette.

A fellebbezés és a fellebbezési ellenkérelem

[13] Az elsőfokú bíróság ítéletével szemben az alperes terjesztett elő fellebbezést, elsődlegesen annak megváltoztatását és a kereset elutasítását, másodlagosan hatályon kívül helyezését és az elsőfokú bíróság új eljárás lefolytatására utasítását kérte. Harmadlagosan az elsőfokú ítélet megváltoztatását és a marasztalási összeg 29 796 506 forintba való leszállítását, míg e kérelem elutasítása esetére negyedlegesen a perköltség 3 333 844 forintba történő leszállítását kérte. Álláspontja szerint a felperes a keresetlevélben nem jelölte meg tételesen a hibákat, csupán a keresetlevélhez mellékelte okirat számára hivatkozott, amelyben szereplő hibalista nem egyezik meg a buszonként felvett jegyzőkönyvben részletezett hibákkal. Kiemelte, a felperes a végelszámolási eljárásban igényét szintén az F/3. szám alatt csatolt hibalista alapján jelentette be, amelyhez képest a szakértő által megállapított további költség tekintetében az elsőfokú bíróságnak a cégnyilvánosságról, a bírósági cégeljárásról és a végelszámolásról szóló 2006. évi V. törvény (Ctv.) 106. § (1) és (4) bekezdésére figyelemmel perakadályt kellett volna megállapítania. Utalt arra, 2021. szeptember 10. napján kelt előkészítő iratában részletesen buszonként levezette, hogy mely hibák esetén lehet a költségeket elfogadni, melyek esetében áll fenn perakadály, illetve amelyik hibajelenség fennáll, milyen összegben lehet helye a keresetnek való helytadásnak, amelyek összege 29 796 506 forint.

[14] Megítélése szerint a felperes a magánszakértői véleményre vonatkozóan megfelelő indítványt sem a keresetlevélben, sem utóbb nem terjesztett elő, megsértve a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (Pp.) 275. § (1) bekezdését és 302. § (1) bekezdését. Felperesi indítvány hiányában pedig nem tudott élni a Pp. 302. § (3) bekezdésében foglalt jogával. Hivatkozott továbbá arra, az általa előterjesztett kérdéseket nem válaszolta meg a magánszakértő, az általa csatolt javítási munkalapokat nem vette figyelembe, amely miatt a magánszakértői vélemény a Pp. 316. § (1) bekezdés c) és d) pontjára figyelemmel aggályos. Megjegyezte, a magánszakértő olyan kopó-forgó alkatrészekkel kapcsolatos javítási költségeket is felszámított, amelyet a bérleti szerződés sem ír elő, valamint a bérleti jogviszonyban értelmezhetetlen. Nem tartotta elfogadhatónak a rendeltetésszerű használat és az azzal járó elhasználódás körébe eső és a bérleti díjjal kellően ellentétezett normál értékű kopásból eredő költségeket.

Sérelmezte, hogy a ...-... forgalmi rendszámú busz visszaadásával összefüggésben az elsőfokú bíróság nem folytatta le a tanúbizonyítást, amely hiba a másodfokú eljárásban nem pótolható.

[15] A felperes fellebbezési ellenkérelme az elsőfokú ítélet helybenhagyására irányult annak helyes indokaira figyelemmel. Állította, az összes hibára visszavezethető kárát érvényesítette a perben, nyilatkozataiból nem vonható le olyan következtetés, hogy kárigényét

csupán részlegesen, egyes hibajelenségek tekintetében terjesztette elő. Hangsúlyozta, a hitelezői igény késedelmes bejelentése és mulasztása a Ctv. 106. § (1) bekezdése alapján jogvesztéssel nem jár, és követelését a Ctv. 106. § (4) bekezdése szerinti határidőn belül peresítette. Kitért arra, a javítási költségek alperes önállóan szövegezte a javítási költségek általa való viselésére vonatkozó szerződési feltételt is, míg az a körülmény, hogy az alperesnek a szerződés értelmében valamennyi javítási költséget viselnie kell, nem vezethet arra a megállapításra, hogy a felperes az alperes szerződéses kötelezettségének teljesítése eredményeként a javítások értékével, valamint a hozzá befolyt bérleti díjjal is jogalap nélkül gazdagodott volna. Előadta, a magánszakértői véleményre vonatkozó bizonyítási indítvány előterjesztése a Pp. szabályainak megfelelően történt és a magánszakértői vélemény nem aggályos. A használati díj iránti igény kapcsán a döntéshez nem tartotta szükségesnek a tanúbizonyítás lefolytatása.

Az ítéltábla döntésének indokai

[16] A fellebbezés annyiban alapos, hogy az elsőfokú ítéletnek az 59 861 000 forint összegű kártérítés iránti keresetre vonatkozó rendelkezése lényeges eljárási szabálysértés miatt érdemben nem bírálható felül.

[17] A felperes módosított keresetében valós tárgyi keresethalmazatként 59 861 000 forint összegű kártérítés és 1 900 000 forint összegű használati díj iránti kereseteket, másrészt ezen utóbbi esetben látszólagos tárgyi keresethalmazatban álló kereseteket terjesztett elő. A felperes módosított keresetében a használati díj megfizetését ugyanis egymástól különböző jogi alapon (Ptk. 6:341. § (3) bekezdése, valamint a felek közötti szerződés 3.5. pontja) kérte, amelyek viszonyát vagylagosan határozta meg.

[18] Az elsőfokú bíróság a használati díj iránti igényt a felek közötti szerződés 3.5. pontjára alapított kereset szerint találta megalapozottnak, amely esetében a Ptk. 6:341. § (3) bekezdésén alapuló keresettől eltérően nincs jelentősége annak, hogy az alperes a bérlet tárgyát képező autóbust milyen okból nem szolgáltatva vissza, azt jogosan vagy jogosulatlanul tartotta vissza. Nem volt szükséges ezért e kereseti kérelem elbírálásához a káreseménnyel érintett autóbusz visszaadása kapcsán az alperes által indítványozott tanúbizonyítás lefolytatása, figyelemmel arra is, hogy az alperes a bizonyítási indítványát nem az elsőfokú bíróság által alaposnak ítélt keresethez kapcsolódóan terjesztette elő. Helyesen mellőzte ezért az elsőfokú bíróság tanú 1 neve és tanú 2 neve tanúkénti meghallgatását.

A használati díj iránti igény kapcsán az alperes fellebbezése az elsőfokú ítéletet kizárólag a tanúbizonyítás mellőzése miatt támadta, utalva arra, hogy a bizonyítás lefolytatása a másodfokú eljárásban nem orvosolható. A használati díjra vonatkozó elsőfokú ítéleti rendelkezést illetően tehát az alperes kizárólag a Pp. 369. § (1) bekezdése szerinti eljárásjogi felülbírálatot kért, és a fellebbezése hatályon kívül helyezésre irányult.

A Pp. 371. § (2) lehetővé teszi, hogy az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezését a fél – az ítélet megváltoztatására irányuló kérelem nélkül – a 379-381. §-ban foglaltakra hivatkozva kérje. Amennyiben azonban a fellebbezés csak hatályon kívül helyezésre irányul, a

másodfokú bíróság kizárólag azt vizsgálhatja, hogy az eljárás megszüntetési ok fennáll-e, illetve a fellebbező részéről állított eljárási szabálysértések megtörténtek-e. A hatályon kívül helyezés jogszabályi feltételeinek fennállta esetén hozhat a másodfokú bíróság a fellebbezési kérelemnek megfelelő döntést, ha viszont a feltételek hiányoznak, az ítéletet – az ügy érdemét nem érintve – helybenhagyja (Pp. 382. §). Miután jelen esetben az elsőfokú bíróság a tanúbizonyítás mellőzésével nem vétett olyan eljárási szabálysértést, amely az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezését alapozná meg, a felek közötti szerződés 3.5. pontjának alkalmazhatóságát pedig az alperes nem vitatta fellebbezésében, a használati díjra vonatkozó rendelkezés érdemben nem volt felülbíráható.

[19] A kártérítés iránti kereseti kérelmet érintően a fellebbezés kapcsán az ítéltábla elsőként azt vizsgálta, hogy az érdemi elbírálásának van-e akadálya, mivel az alperes fellebbezésében arra hivatkozott, hogy a keresetlevél nem tartalmazza a hibák megjelölését és az igény peres úton való érvényesítése részben elkésett.

A Pp. 170. § (2) bekezdés c) pontja értelmében a keresetlevél érdemi részében fel kell tüntetni az érvényesíteni kívánt jogot megalapozó tényeket. A tényállításnak nem csupán az érvényesített jog törvényi tényállásának, hanem a kérelemnek is megfeleltethetőnek kell lennie, azaz a tényállításokból ki kell tűnnie, hogy azokból miért az a rendelkezés következik. Marasztalási kereset esetén – különösen, ha az több tételből tevődik össze – a tényállításnak tartalmaznia kell összecszerűen (részleteiben és együttesen) is azokat a pénzszolgáltatásokat, azok ténybeli alapját, amelynek megtérítését a felperes kéri. A Pp. 170. §-ához fűzött miniszteri indoklás utal arra, hogy a keresetlevél mellékleteként csatolt iratok nem tekinthetők kereseti tényelőadásnak, azonban ez csupán a bizonyítékokra és az olyan iratokra vonatkozik, amelyek nem elegendők a kereset alapjának meghatározásához. Amennyiben a mellékelt irat részletező, a megértést lehetővé tevő tényállításokat tartalmaz, kereseti tényállításként figyelembe vehető.

Kétségtelen, a felperes keresetlevele szöveges részében nem jelölte meg az egyes autóbuszok hibáit részletezve és az adott hiba javítási költségét, ugyanakkor az utal arra (4. oldal 7. és 8. bekezdés), hogy az F/3. számú mellékletben foglalja azokat össze, amely melléklet részletesen tartalmazza egyes autóbuszokként a hibákat részletezve, és hibáként külön is a javítás költségét, amelyek összege a keresetben érvényesített 59 861 000 forinttal egyezik meg. Ezért az iratból megállapítható, hogy a felperes az egyes autóbuszok esetében pontosan milyen hibák miatt érvényesít igényt és milyen összegben, így a felperes által mellékletként készített okirat a kellő részletezettsége folytán a keresetlevél tartalmát képező tényállításnak tekinthető, amely eleget tesz a keresetlevéllel szemben a Pp. 170. § (2) bekezdés c) pontjában meghatározott követelménynek. Nem volt ezért a keresetlevélnek olyan tartalmi hiányossága, amely az érdemi elbírálás akadályát képezte volna.

[20] Ugyancsak alaptalanul kifogásolta az alperes fellebbezésében, hogy a felperes a kártérítési igényét részben elkésetten érvényesítette. Az alperes végelszámolás alatt áll, amely során történő igényérvényesítést a Ctv. 106. §-a határozza meg. E jogszabályi rendelkezés alapján a végelszámolás alatt álló céggel szembeni követeléseket a végelszámolás megindításának közzétételét követő 40 napon belül be kell jelenteni a végelszámolónak [Ctv. 106. § (1) bekezdés], aki a követelés minősítéséről az igénybejelentőt az igénybejelentési határidő elteltét követő 45 napon belül értesíti [Ctv. 106. § (2) bekezdés], és a vitatott igény esetén peres eljárást kell kezdeményezni [Ctv. 106. § (3) bekezdés]. A Ctv. 106. § (1)

bekezdés harmadik mondata szerint ugyanakkor a végelszámoló felé történő bejelentés elmulasztása vagy késedelmes teljesítése nem jár jogvesztéssel, kizárólag a zárómérleg és a vagyonfelosztási határozat elfogadásának időpontja jelent korlátot a követelés céggel szembeni érvényesítésében (hasonlóan: BH2016. 210). Következésképpen a végelszámolásban bejelentett hitelezői igény a későbbiekben peres eljárás során más összegben is érvényesíthető. A végelszámoló vitatását követő perben tehát nincs akadálya annak, hogy az igényét a végelszámolás alatt álló cég hitelezője a már bejelentett összeghez képest eltérően jelölje meg, amely körülmény azonban jelen esetben – az alperes fellebbezési érvelésével szemben – az alábbiakban kifejtendőkre tekintettel nem is áll fenn.

[21] A felperes a keresetlevele részét képező F/3. számú mellékletben jelölte meg az egyes hibákat és az egyes hibák javítási költségét, így a per tárgyának az e mellékletben megjelölt hibák és az ott feltüntetett összegű javítási költségeik minősülnek. A felperes a keresete szerint ezeket a javítási költségeket jelentette be a végelszámolónak, amellyel egyező nyilatkozatot tett az alperes is fellebbezésében. Ettől az igénytől a perben érvényesített követelés a későbbiekben sem tért el, a felperes perben utóbb tett nyilatkozatai nem voltak ellentmondásosak. A felperes 28. sorszámú beadványának 82. pontjában ugyan állította, hogy az állapotfelmérési jegyzőkönyvekben feltüntetett hibák és hiányosságok az alperest a bérleti szerződés 3.6. pontja alapján terhelő kötelezettség elmulasztásából vagy nem szerződésszerű teljesítéséből fakadnak, kárát azonban a kereseti követelés összegével egyezően jelölte meg a továbbiakban is, és az egyes hibákat illetően az F/3. szám alatti mellékletben szereplő kimutatáshoz képest eltérő, azösszezszerűsége is kiterjedő előadást nem tett. A perfelvételi tárgyaláson tett felperesi nyilatkozat (24. sorszámú jegyzőkönyv 5. oldal 6. bekezdés) sem érthető akként, hogy a keresetlevél részét képező F/3. számú mellékletben feltüntetett hibákon kívül más hiba miatt is lenne igénye a perben, mivel annak javítási költsége összezszerűsége is kiterjedően más hibát nem jelölt meg, a kereset végösszegén nem változtatott. Következésképpen a perben a Pp. 342. § (1) bekezdésére is figyelemmel azt kellett vizsgálni, hogy a keresetlevél részét képező F/3. számú mellékletben feltüntetett hibák esetében megállapítható-e, hogy azok az alperest a bérleti szerződés 3.6. pontja alapján terhelő kötelezettség elmulasztásából vagy nem szerződésszerű teljesítéséből származnak.

[22] Az elsőfokú bíróság azonban a kereseti kérelmen túlterjeszkedett, mivel az állapotfelmérési jegyzőkönyvben szereplő valamennyi, a magánszakértő által megállapíthatónak tartott hibát figyelembe vette, holott azok köre szélesebb, nem egyezik meg az F/3. számú melléklet egyes autóbuszokra vonatkozó kimutatásával, mint ahogyan arra az alperes 39. sorszám alatti beadványában is rámutatott. A magánszakértői véleményt tehát az F/3. számú mellékletben foglaltakkal kellett volna összevetni, ehhez képest kellett volna a fennálló hibákat meghatározni, azok javítási költségével együtt, amely során figyelemmel kellett volna lenni arra is, hogy a szakvélemény egyes hibák esetén a felperes által érvényesített képest kisebb összeget talált megállapíthatónak, míg egyes hibák esetében maga a felperes érvényesített kisebb összegű követelést, mint amelyet a szakvélemény alátámasztott. Nem lehetett volna ezért a tényállást a hibák és azok javítási költsége kapcsán általános jelleggel megállapítani, hanem azt egyes autóbuszonként kellett volna megtenni, és azzal összefüggésben értékelni a szakvéleményt a javítási költségeket illetően. Ennek elmulasztása miatt az elsőfokú ítélet indokolása oly mértékben hiányos, hogy az e részben érdemben nem bírálható felül, és a hiány a másodfokú eljárásban sem orvosolható, mivel az eljárás egyfokúvá válna lényegében, ha a másodfokú eljárásban történne meg a döntés alapjául szolgáló tényállás megállapítása, és az azt megalapozó bizonyíték értékelése. Ezért a Pp. 380. § c) pontja alapján a kártérítési igényre vonatkozó rendelkezést érintően az elsőfokú

bíróság ítélete hatályon kívül helyezésének és az elsőfokú bíróság új eljárásra és új határozat hozatalára utasításának van helye, az elsőfokú perköltségre és illetékre is kiterjedően. A felperes ugyanis keresethalmazatban terjesztette elő kereseti kérelmeit, amely kapcsán a pernyertesség-pervesztesség aránya egységesen állapítható meg, arról csak a teljes kereset elbírálásának eredményétől függően lehet dönteni. Nem vizsgálta ennek következtében az ítéltábla az alperesnek a perköltségre vonatkozó fellebbezését.

[23] A kifejtettek alapján az ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletének az 1 900 000 forint összegű használati díj megfizetésére vonatkozó rendelkezését a Pp. 382. §-a alapján helybenhagyta, míg ezt meghaladóan az elsőfokú bíróság ítéletét – az elsőfokú perköltségre és illetékre is kiterjedően – a Pp. 380. § c) pontja alapján hatályon kívül helyezte és ebben a körben az elsőfokú bíróságot új eljárásra és új határozat hozatalára utasította.

[24] Az érdemi tárgyalási szaktól megismételt eljárásban az elsőfokú bíróságnak a kártérítési igényről való döntéskor a keresetlevél F/3. számú mellékletében feltüntetett hibákat kell vizsgálnia, azokhoz kapcsolódóan kell értékelnie a magánszakértői véleményt a hibák fennálltára, azok alperesi szerződésszegő magatartással való összefüggésére, valamint a javítási költségekre, és a döntést a Pp. 346. § (4) és (5) bekezdésében írt követelményeknek megfelelő indokolással kell ellátnia.

[25] Az érdemben elbírált kereseti kérelem tekintetében az alperes fellebbezése nem vezetett eredményre, ezért a Pp. 83. § (1) bekezdése alapján köteles megfizetni a felperes részére a 32/2003. (VIII.22.) IM rendelet 2. § (2) bekezdése alapján a kifejtett ügyvédi tevékenységhez igazodóan megállapított 1 000 000 forint összegű ügyvédi munkadíjból álló másodfokú perköltségének az elbírált kereseti rész arányának megfelelő összeget.

[26] Az ítéltábla a Pp. 386. § (3) bekezdése alapján a hatályon kívül helyezett rendelkezés kapcsán a másodfokú eljárásban felmerült perköltség összegét csupán megállapította, annak viseléséről az elsőfokú bíróságnak kell döntenie a megismételt eljárást befejező határozatban. A felperes másodfokú perköltsége 970 000 forint összegű ügyvédi munkadíjból, míg az alperesé a 32/2003. (VIII.22.) IM rendelet 3. § (6) bekezdése szerint a kifejtett ügyvédi tevékenységgel arányos 1 000 000 forint + ÁFA összegű ügyvédi munkadíjból és 2 425 000 forint összegű fellebbezési eljárási illetékből áll.

Szeged, 2022. május 12.

Dr. Jobbágy Ildikó s.k.

Dr. Tolna András s.k.

Dr. Dobler László s.k.

a tanács elnöke

előadó bíró

táblabíró